

ת"פ 18790/12/13 - מדינת ישראל נגד רחל דירניק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18790-12-13 מדינת ישראל נ' דירניק
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד רותם חזן נגד רחל דירניק ע"י עו"ד עמית פרנטי
הנאשמים	

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשמת שתי עבירות: תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, עבירה לפי סעיף 274 (1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.
2. התביעה טוענת כי ביום 16/5/13 ביקשו השוטרים אבי מור, יצחק אלפסי ודור סוניגו לרשום דוח על הפרת מנוחה לנאשמת שבביתה התקיימה חגיגה בליל ה- 16/5/13.
3. במהלך רישום הדוח החלה מהומה במקום, בנה של הנאשמת יצא מדירת אימו ברח' ***** ** גבעתיים, השוטר מור התקרב לכיוון הבן על מנת לעכב אותו, הנאשמת מנעה מהשוטר להתקרב אל בנה דחפה ידה לעבר פניו ושרטה אותו בצידו השמאלי של הפנים.
4. במקום הגיעה תגבורת, השוטר בורנשטיין רותם, שהיה בכוח התגבורת, דרש מהנוכחים להירגע, בתגובה תקפה הנאשמת את השוטר בכך שסטרה לו. השוטר הודיע לה כי היא עצורה. הנאשמת הניפה את ידיה והתנגדה למעצרה.
5. הנאשמת כפרה בעבירות המיוחסות לה וטענה כי כל שביקשה לעשות היה להגן על בנה מפני השוטר

מור שניסה לתקוף אותו.

מהלך הדין:

6. בתיק זה קיימות מספר מחלוקות. מחלוקת ראשונה מייחסת למעורבותו של בנה הקטין של הנאשמת באירוע. מחלוקת שניה מתייחסת לנסיבת נפילתה של אחות הנאשמת.
- מחלוקת אחרונה עניינה מעשיהם של השוטרים עובר למעצרה של הנאשמת וכן בעת ההתרחשויות לאחר מעצרה.
7. לאחר שבחנתי בזהירות את עדויות השוטרים ונתתי דעתי לכל הטענות שהועלו על ידי הסנגור המלומד, הגעתי לידי מסקנה כי האירוע יצא משליטה, כאשר בנה של הנאשמת שהיה אז כבן 16.5 השמיע איום כלפי השוטרת סוניגו דור.
- השוטרת לא הבליגה והביאה את העובדה לידיעתו של השוטר מור שניסה לעכב את הקטין.
8. לעניין זה יש לציין כי בנה של הנאשמת לא העיד מטעם ההגנה וגרסתו לא הוצגה בבית המשפט.
9. יודגש כי הנאשמת מודה שעשתה כל מאמץ למנוע מהשוטר אבי מור להגיע לבנה ומאשרת כי דחפה אותו במהלך ניסיון זה ואף הביע את התנצלותה על כך בהודעתה במשטרה (ת/9).
10. רס"מ רותם בורנשטיין שהגיע לזירה כתגבורת ציין בדוח הפעולה שערך ת/8 כי הנאשמת סטרה לו בפנים בכניסה לבניין. רס"ר בורנשטיין ציין בהמשך כי הנאשמת התנגדה למעצרה והיה צורך להפעיל כוח כנגדה לצורך ביצוע המעצר.
11. מאחר ושוטרים אחרים אינם מזכירים סטירה בשלב זה, ולמרות דבריה של הנאשמת בת/9 אני מחליט לזכותה מחמת הספק מתקיפתו של השוטר בורנשטיין.
12. הנאשמת טענה כי לאחר מעצרה ועד שחרורה לא התירו את ידיה והיא נותרה כבולה באזיקים. דבריה אלה אינם מתיישבים עם ת/11 שם נראה בבירור כי אינה כבולה באזיקים.
- אני מאמין לנאשמת שהייתה בטראומה מעצם המעצר והתפתחות האירוע כמפורט בכתב האישום.
- אני קובע כי הנאשמת הגזימה במקצת בתיאור האירועים.

13. דוגמה להגזמה ניתן לראות גם בדבריה בפני לפיהם הופעל אקדח הטייזר דבר שלא נמסר על ידה לא במשטרה ולא במח"ש.

14. סוף דבר, לאחר שבחנתי את כל העדויות ונוכח ממצאי המהימנות שקבעתי, אני קובע כי הנאשמת דחפה את השוטר אבי מור במטרה למנוע את עיכוב בנה הקטין ופגעה בפניו וגרמה לפציעתו הקלה.

15. הנאשמת התנגדה לעיכוב בנה ולמעצרה ובכך הפריעה לשוטרים במילוי תפקידם.

16. בכפוף לאמור בסעיף 11 לעיל, מורשעת הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ה , 19 מרץ 2015, במעמד הצדדים